

12 лютого (30 січня) Свята Церква вшановує празник Трьох Святителів. *"Празнує днесь Церква визначне торжество трьох Учителів, вони бо укріпили Церкву своїми божественними догматами",*

-
літургійно молилися семінаристи з нагоди свята трьох святителів. Святкування їх пам'яті у Дрогобицькій Духовній Семінарії розпочалось з Великої Вечірні з Литією, яку напередодні свята відслужив віце-ректора Семінарії о. Григорій Комар, у співслужінні віце-ректора з навчання о. Романа Андрійовського.

Продовженням стала святкова Утреня, на якій відбулось мирування братії.

Див. фоторепортаж:

{gallery}events/3_sviatyteli{/gallery}

Коротка історія празника:

Празник Трьох Святителів належить до найновіших празників грецької Церкви. Поштовхом до встановлення цього празника була велика суперечка у другій половині XI ст. про те, хто з них трьох є більш цінний для Церкви. Одні вище ставили святого Василя Великого, другі святого Григорія Богослова, а ще інші святого Йоана Золотоустого. Прихильники святого Василя звались василіяни, святого Григорія — григоріяни, а святого Йоана — йоаніти. Цей спір розв'язали самі Святителі. Вони спочатку кожен зокрема, а потім усі троє з'явилися Йоанові — єпископові міста Евхаїти, який відзначався мудрістю, знанням, чеснотами, і сказали: "Ми, як бачиш, одне в Бога й нічого нема в нас

протівного чи спірного, а кожний з нас у своєму часі окремо натхнений Божим Духом навчав, що було потрібно для спасення людей. Тож нема між нами ні першого, ні другого, але як назвеш одного, то за ним ідуть два інші. Встань, отже, і накажи тим, що через нас сваряться, щоб не ділилися, бо як за життя, так і після смерті нашим намаганням є всі сторони світу зводити до миру і єдності. Установи, отже, святкування нашої пам'яті в одному дні так, як ми одне в Бога, а ми будемо помагати до спасення тим, що святкуватимуть нашу пам'ять".

Єпископ Йоан зробив, як йому доручили Святителі. А через те, що свята Церква вже святкувала в січні пам'ять кожного з них зокрема, то він 1076 року призначив їхній спільний празник на 30 січня (за юліанським стилем — 12 лютого). Крім того, він на їхню честь склав проповідь, уклав тропарі, канони і стихирі. Наші літописи 1076 року згадують про встановлення цього празника в Греції.

Богослужба празника оспівує і прославляє трьох Святителів за їхню гарячу любов до Бога і ближнього, непохитну віру, значення для святої Церкви, світлі чесноти, Божу мудрість та заступництво. "Василій — божественний ум, — співаємо на стиховні малої вечірні, — Григорій — божественний голос, Йоан — прегарний світильник. Хай будуть прославлені три визначні угодники і служителі Тройці". У стихирі на стиховні вечірні сказано: "Духа органи, грому божественного труби, блискавки проповідництва, світильники всесвітлі, золоті і світоносні в Бозі, преблаженний Василію, Григорію всемудрий, всезолотий і всечесний Йоане".

Наводячи як приклад їхню велич, заслуги та значення для Бога, свята Церква закликає вірних до належної прослави Трьох Святителів: "Любителі празника, — співаємо на литії, — зійшовшись, славимо пісненими похвалами Христових Святителів, Отців славу, колони віри і вірних учителів і хоронителів, кажучи: Радуйся, церковне світло, Василію премудрий, і стовпе непорушний. Радуйся, уме небесний, архиерею преславний, Григорію Богослове. Радуйся, Золотослове, всезолотий Йоане, покаєння ясний проповіднику. Тож, Отці пребагаті, не переставайте завжди молитися до Христа за тих, які вірою і любов'ю празнують ваше священне і божественне торжество".